

I. Disposicions generals

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

15144 *APLICACIÓ provisional de l'Acord de seu entre el Regne d'Espanya i l'Organització d'Estats Iberoamericans per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (OEI), fet a Madrid el 24 de juny de 2004. («BOE» 198, de 17-8-2004.)*

ACORD DE SEU ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I L'ORGANITZACIÓ D'ESTATS IBEROAMERICANS PER A L'EDUCACIÓ, LA CIÈNCIA I LA CULTURA

El Regne d'Espanya i l'Organització d'Estats Iberoamericans per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (d'ara endavant, l'«OEI»),

Tenint en compte que el Regne d'Espanya és un Estat membre de l'Organització d'Estats Iberoamericans per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (OEI) i que, d'acord amb els seus estatuts, la seu central de l'Organització està a Espanya,

Que el vigent Conveni de seu, privilegis i immunitats entre el Govern Espanyol i l'Oficina d'Educació Iberoamericana (OEI) va ser signat a Madrid el 25 de maig de 1966, en substitució del Conveni de 1956,

Que el desembre de 1985, durant la 61a Reunió del Consell Directiu de l'OEI celebrada a Panamà, l'Oficina d'Educació Iberoamericana va ser transformada en «Organització d'Estats Iberoamericans per a l'Educació, la Ciència i la Cultura»,

Que en aquella Reunió del Consell Directiu es van subscriure els actuals estatuts de l'OEI, es va substituir el text estatutari de 1957 i es va aprovar el Reglament orgànic actualment vigent,

Que, no obstant això, així com els canvis produïts en l'ordenament espanyol i l'evolució del dret internacional en la matèria, el Conveni de seu de 1966 no ha estat revisat fins a la data,

Han convingut subscriure aquest nou Acord de seu:

Article 1. *Personalitat jurídica.*

1. Espanya reconeix la personalitat internacional de l'OEI.

2. L'OEI gaudeix a Espanya de la més àmplia capacitat jurídica. En particular, pot contractar, adquirir o alienar béns mobles i immobles, i entaular accions judicials. Amb aquesta finalitat, està representada pel secretari general de l'OEI o el representant que ell autoritzi.

Article 2. *Cooperació entre les parts.*

1. Les parts han de cooperar lleialment en el compliment de les disposicions d'aquest Acord, així com en la consecució dels objectius de l'Organització.

2. Espanya ha de concedir a l'OEI totes les facilitats que siguin necessàries per a l'exercici de les seves activitats i de les seves funcions.

En particular, Espanya garanteix a l'OEI la independència i la llibertat d'acció inherents a la seva condició d'institució internacional. Així mateix garanteix la lliure circulació dels membres del seu personal pel territori espanyol i el ple respecte dels privilegis, les immunitats, les facilitats i les exempcions que assenyalen els articles següents.

Article 3. *Seu de l'OEI.*

1. La seu central de l'OEI s'estableix en els locals la situació, l'extensió i les característiques dels quals s'han de fixar de comú acord entre el Govern espanyol i l'OEI.

2. L'OEI pot adquirir o llogar altres locals addicionals en el territori espanyol; el tractament que aquest Acord atorga als locals de l'OEI s'estén a aquests locals addicionals.

3. La situació, l'extensió i les característiques de l'immoble per a la seu central, així com dels locals complementaris, s'han de fixar de comú acord entre les dues parts.

Article 4. *Inviolabilitat.*

1. Tots els locals de l'OEI, inclosos tots els edificis i els terrenys en els quals s'estableixin, són inviolables, sigui quin sigui el seu propietari. Cap agent de les autoritats espanyoles pot entrar-hi sense el consentiment exprés del secretari general de l'OEI o del representant autoritzat per ell.

2. Els arxius de l'Organització, la correspondència oficial i, en general, tots els documents que li pertanyin o que estiguin en poder seu i que estiguin destinats al seu ús oficial són inviolables allà on es trobin.

3. Llevat que hi hagi l'autorització expressa del secretari general, els locals, així com qualssevol altres béns i havers de l'OEI a Espanya, estan exempts de qualsevol mesura coercitiva o d'execució, com ara registre, requisa, embargament, confiscació o expropiació, i és irrellevant a aquests efectes que la mesura sigui de caràcter executiu, administratiu, judicial o legislatiu.

4. L'OEI s'encarrega de la vigilància dels seus locals i de mantenir-hi l'ordre.

5. El Govern espanyol ha d'adoptar totes les mesures adequades per garantir la protecció de tots els locals de l'OEI. A petició del secretari general ha de prestar el concurs necessari per mantenir-hi l'ordre.

Article 5. *Immunitat de jurisdicció.*

1. L'OEI gaudeix de plena immunitat de jurisdicció penal, civil i administrativa, excepte en la mesura que el secretari general o un representant autoritzat per ell hagi renunciat expressament a la immunitat. També se n'exceptuen les accions civils iniciades per tercers contra l'OEI per danys i perjudicis derivats d'accident de vehicle autoritzat que pertanyi a l'OEI o conduït per un funcionari de l'Organització.

2. La inclusió en un contracte en el qual l'OEI sigui part d'una clàusula en la qual es reconegui la jurisdicció d'un tribunal ordinari espanyol constitueix una renúncia formal a la immunitat.

3. La iniciació per l'OEI d'un procediment judicial implica la renúncia a la immunitat de jurisdicció en el cas d'una demanda reconvençional.

4. La renúncia a la immunitat de jurisdicció en els casos previstos en els apartats anteriors no s'estén a les mesures d'execució, llevat que així es disposi expressament en cada cas.

Article 6. *Comunicacions.*

1. Pel que fa a les comunicacions oficials, l'OEI ha de gaudir d'un tracte no menys favorable que el que s'atorga a les altres institucions internacionals i a les missions diplomàtiques a Espanya, sobretot en matèria de prioritat, preus i taxes postals, comunicacions telefòniques, telegràfiques i altres.

2. L'OEI té dret a fer ús de claus en les seves comunicacions oficials, així com a despatxar i a rebre la correspondència per correu o en valises degudament identificades, que gaudeixen dels mateixos privilegis i immunitats que els correus i les valises diplomàtics, inclosa la garantia d'inviolabilitat.

3. En cas de força major que comporti la interrupció total o parcial d'aquests serveis, l'OEI gaudeix, per a les seves necessitats, de la mateixa prioritat que l'Administració espanyola.

4. Cap de les disposicions d'aquest article pot ser interpretada com a prohibitiva de l'adopció de mesures especials de seguretat, que resultin adequades en funció de les circumstàncies; no obstant això, aquestes mesures s'han de determinar mitjançant acord entre les parts.

Article 7. *Serveis públics.*

1. El Govern espanyol ha de facilitar la utilització per l'OEI de tots els serveis públics necessaris i li ha de concedir les mateixes reduccions de tarifes de què gaudeix l'Administració espanyola.

2. En cas d'interrupció o risc d'interrupció d'un d'aquests serveis, el Govern espanyol ha d'atorgar a l'OEI, perquè pugui atendre les seves necessitats, la mateixa prioritat de què pugui gaudir la mateixa Administració espanyola.

Article 8. *Règim duaner i fiscal.*

1. L'OEI gaudeix en el territori espanyol de tots els privilegis duaners i fiscals de què puguin ser beneficiàries les organitzacions internacionals amb seu a Espanya d'acord amb la normativa espanyola. El règim duaner i fiscal aplicable a l'OEI no és menys favorable que el que sigui aplicable a les missions diplomàtiques acreditades a Espanya.

2. Sense perjudici d'altres privilegis que puguin derivar del que disposa l'apartat anterior, l'OEI gaudeix, d'acord amb la normativa espanyola, dels privilegis següents:

a) exempció de tots els impostos i gravàmens estatals, autonòmics i locals que puguin recaure sobre els seus béns i havens o sobre els ingressos que percep, excepte els que constitueixin contraprestació per serveis o activitats prestats o realitzats de manera particular;

b) franquícia en la importació de tots els béns necessaris per al seu ús oficial;

c) exempcions de l'impost sobre el valor afegit en els casos de: lliuraments de béns importats en franquícia, lliurament i arrendament de béns immobles que constitueixin els locals de l'OEI o la residència del seu secretari general, així com execució d'obres en aquests locals; lliuraments de material d'oficina, als quals s'equiparen els lliuraments de les publicacions de l'OEI o que hi estiguin destinades; i subministrament d'aigua, gas, electricitat o combustibles, així com prestació de serveis de comunicació telefònica o radiotelegràfica, efectuats per als locals de l'OEI o la residència del secretari general;

d) exempció dels impostos especials en l'adquisició d'un volum raonable de béns sotmesos a aquests impostos;

e) franquícia i exempció de tota classe de drets i impostos en la importació, el lliurament o l'adquisició intracomunitària dels vehicles que siguin necessaris per a l'ús de l'OEI o del seu secretari general, en les mateixes condicions que les missions diplomàtiques acreditades a Espanya;

f) exempció de qualsevol impost, dret de duana o gravamen que pugui recaure sobre les publicacions de l'OEI o que hi estiguin destinades.

3. L'aplicació dels privilegis duaners i fiscals esmentats als apartats anteriors poden ser objecte d'acords complementaris entre les parts, a sol·licitud de qualsevol d'aquestes.

Article 9. *Lliure disposició de fons.*

1. Per al compliment de les seves finalitats, l'OEI pot tenir fons, or o divises de tota classe i portar els seus comptes en qualsevol moneda. Igualment pot rebre i transferir lliurement els seus fons, or o divises i convertir a qualsevol altra moneda les divises que tingui en el seu poder.

2. Els comptes de l'OEI no poden ser objecte de mesures com ara canvi de moneda, restricció de moviments o embargament per part de les autoritats espanyoles.

Article 10. *Llibertat d'accés i estada.*

1. Espanya ha d'adoptar les mesures adequades per facilitar l'entrada, la sortida i la permanència en el territori espanyol de les següents categories de persones sigui quina sigui la seva nacionalitat:

a) Representants dels estats membres en les assemblees generals, en les conferències iberoamericanes i en les reunions del Consell Directiu;

b) president i membres del Consell Directiu de l'OEI;

c) Components de la Comissió Assessora;

d) Secretari general de l'OEI;

e) Personal de l'OEI degudament acreditat;

f) Representants dels membres de l'OEI;

g) Cònjuges i fills a càrrec seu de les persones a què es refereixen les lletres a) a f);

h) Qualsevol altres persones que, per raó de la seva funció, hagin de tenir accés a la seu de l'OEI amb caràcter oficial, com ara experts contractats per al desenvolupament de programes que s'hagin de realitzar en el territori espanyol i totes les persones que concorrin convidades oficialment per l'OEI, els seus cònjuges i fills menors a càrrec seu.

2. El Govern i l'OEI han d'establir, de comú acord, un sistema d'acreditació i intercanvi d'informació per agilitar els tràmits necessaris per al compliment del que estableix aquest article.

Article 11. *Estatut dels representants dels membres de l'Organització.*

1. Els representants dels països membres de l'OEI que assisteixen a les assemblees, consells directius, conferències o reunions convocades per aquesta, gaudeixen a Espanya dels privilegis i les immunitats següents:

- a) inviolabilitat personal, del lloc de residència i de tots els objectes propietat de l'interessat;
- b) immunitat d'arrest i de detenció i immunitat de jurisdicció respecte a les seves paraules, els seus escrits i tots els actes executats en l'exercici de les seves funcions oficials;
- c) facilitats duaneres per als seus efectes personals i exempció de la inspecció del seu equipatge personal en les mateixes condicions concedides als agents diplomàtics en missió temporal;
- d) dret a utilitzar claus en les seves comunicacions oficials i a rebre o enviar documents i correspondència oficial per mitjà de correus diplomàtics o valises segellades;
- e) exempció de qualsevol restricció en matèria d'immigració i de les formalitats d'inscripció d'estrangers, permís de residència i permís de treball, sempre que no exerceixin a Espanya cap altra activitat lucrativa o professional, així com de qualsevol servei nacional, civil o militar que les autoritats espanyoles puguin requerir als ciutadans espanyols; en cas que alguna d'aquestes persones requereixi visat d'entrada en el territori espanyol segons la legislació vigent, aquest li ha de ser expedit lliure de despeses i en el termini més breu possible;
- f) les mateixes facilitats de canvi de divises que les concedides als agents diplomàtics en missió temporal.

2. Aquests privilegis, immunitats, exempcions i facilitats s'estenen als seus cònjuges i als fills al seu càrrec que els acompanyin en la seva estada.

3. Les facilitats consignades en aquest article s'entenen concedides per a l'exercici i el compliment de les funcions o les missions oficials de les persones que s'hi esmenten limitades al temps necessari per al seu desenvolupament. El Govern espanyol pot demanar que aquestes persones deixin el territori espanyol, i retirar-los les facilitats concedides, si n'han abusat. Abans de presentar la sol·licitud, el Ministeri d'Afers Exteriors n'ha d'informar les autoritats que s'indiquen seguidament:

- a) si es tracta del representant d'un Estat membre o d'una persona de la seva família, al Govern de l'Estat membre i al secretari general de l'OEI;
- b) per a qualsevol altra persona, al secretari general de l'OEI.

4. A més, en el cas de les persones esmentades a la lletra a) de l'apartat 1 de l'article anterior, el requeriment perquè deixin el territori espanyol s'ha de fer seguint un procediment anàleg al que se segueix amb els representants diplomàtics acreditats a Espanya.

Article 12. *Estatut del secretari general i del personal de l'OEI.*

1. El secretari general de l'OEI, amb rang d'ambaixador, gaudeix de tots els privilegis, les immunitats, les exempcions i les facilitats que es concedeixen als caps de missió diplomàtica acreditats a Espanya.

2. El secretari general adjunt, amb rang de segon cap de missió, quan actuï en nom del secretari general per

absència o impediment d'aquest, gaudeix, durant aquest període, del mateix estatut que aquest i té la consideració d'encarregat de negocis «ad interim». Aquesta mateixa solució és aplicable quan sigui un altre alt funcionari de l'OEI qui actuï en nom del secretari general per absència o impediment d'aquest.

3. El secretari general de l'OEI designa el personal que, per raó de les responsabilitats de les funcions que els corresponguin, gaudeix:

- a) dels privilegis, les immunitats, les exempcions i les facilitats concedits als agents diplomàtics a Espanya; el nombre d'aquests funcionaris es determina periòdicament d'acord amb el Govern espanyol;
- b) dels privilegis, les immunitats, les exempcions i les facilitats concedits als membres del personal administratiu i tècnic de les missions diplomàtiques acreditades a Espanya;
- c) dels privilegis, les immunitats, les exempcions i les facilitats concedits als membres del personal de servei de les missions diplomàtiques acreditades a Espanya.

4. L'OEI ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors:

- a) el nomenament del seu personal, la seva arribada o sortida definitiva d'Espanya i la terminació de les seves funcions en l'Organització;
- b) l'arribada i la sortida definitiva de qualsevol persona que pertanyi a la família d'un membre del personal de l'Organització, que hi convisqui i, si s'escau, el fet que una persona entri a formar part o deixi de ser membre d'aquella família.

5. Qualsevol controvèrsia entre l'OEI i els membres del seu personal ha de ser sotmesa a l'arbitratge d'equitat, per a la seva resolució definitiva. El Tribunal arbitral està integrat per un àrbitre designat de comú acord per les parts en la controvèrsia.

Article 13. *Immunitats i facilitats concedides al personal de l'OEI.*

1. Sense perjudici de qualsevol altra immunitat o facilitat que pugui correspondre'ls en virtut del que disposa l'article anterior, els membres del personal de l'OEI, així com els familiars al seu càrrec, gaudeixen dels privilegis, les immunitats, les facilitats i les exempcions que s'assenyalen als apartats següents.

2. Tots els membres del personal de l'OEI, sigui quina sigui la seva condició i nacionalitat, gaudeixen de:

- a) immunitat d'arrest i de detenció i immunitat de jurisdicció respecte a les paraules, els escrits o altres actes executats en l'exercici de les seves funcions oficials, fins i tot després de deixar de ser personal en actiu de l'OEI;
- b) exempció de qualsevol impost que pugui gravar els sous, els emoluments i les prestacions que rebin de l'OEI o per compte d'aquesta.

3. Els membres del personal amb estatut diplomàtic i del personal administratiu i tècnic de l'OEI, a què es refereixen les lletres a) i b) de l'apartat 3 de l'article 12, així com els familiars al seu càrrec, que no tinguin la nacionalitat espanyola ni tinguin residència permanent a Espanya gaudeixen, a més, de:

- a) exempció de qualsevol restricció en matèria d'immigració i de les formalitats d'inscripció d'estrangers, permís de residència i permís de treball, sempre que no exerceixin a Espanya cap altra activitat lucrativa o professional, així com de qualsevol servei nacional, civil o militar que les autoritats espanyoles puguin requerir als ciutadans espanyols; en cas que alguna d'aquestes persones requereixi visat d'entrada en el territori espanyol segons la legislació vigent, aquest li ha de ser expedit lliure de despeses i en el termini més breu possible;

- b) facilitats de canvi de divises;
- c) facilitats de repatriació en cas de crisi internacional.

4. Els membres del personal amb estatut diplomàtic de l'OEI, a què es refereix la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 12, així com els familiars a càrrec seu, també gaudeixen de:

a) la immunitat de jurisdicció i inviolabilitat personal, així com de la seva residència, correspondència i equipatge, corresponent al seu rang;

b) tots els privilegis duaners i fiscals de què puguin ser beneficiaris d'acord amb la normativa espanyola els membres del personal amb estatut diplomàtic, així com els familiars a càrrec seu, d'una organització internacional amb seu a Espanya.

5. Els membres del personal administratiu i tècnic de l'OEI, a què es refereix la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 12, així com els familiars a càrrec seu, que no tinguin la nacionalitat espanyola ni tinguin residència permanent a Espanya, també gaudeixen de tots els privilegis duaners i fiscals de què puguin ser beneficiaris d'acord amb la normativa espanyola els membres del personal administratiu i tècnic, així com els familiars a càrrec seu que no tinguin la nacionalitat espanyola ni tinguin residència permanent a Espanya, d'una organització internacional amb seu a Espanya.

6. El règim de privilegis, facilitats i exempcions reconeguts als membres del personal de l'OEI en els apartats 3 a 5 d'aquest article no ha de ser menys favorable que l'aplicable al personal de rang similar de les missions diplomàtiques acreditades a Espanya.

7. L'aplicació dels privilegis duaners i fiscals a les persones esmentades als apartats anteriors poden ser objecte d'acords complementaris entre les parts, a sol·licitud de qualsevol d'aquestes.

Article 14. *Seguretat social.*

1. L'OEI està exempta de qualsevol contribució obligatòria a institucions generals de seguretat social, així com a caixes de compensació o fons d'assegurança de desocupació o accidents.

2. No obstant això, l'OEI pot incorporar voluntàriament al sistema de seguretat social d'Espanya tots els membres del personal al seu servei en les condicions que fixa la normativa espanyola.

3. L'OEI ha de col·laborar estretament amb les autoritats competents espanyoles per facilitar la participació voluntària dels membres del seu personal en el sistema de seguretat social espanyol.

Article 15. *Prevenició d'abusos.*

1. L'OEI i el Govern espanyol han de cooperar en tot moment per facilitar l'adequada administració de justícia, assegurar l'observança de les reglamentacions de policia i prevenir qualsevol abús en relació amb els privilegis, les exempcions, les immunitats i les facilitats que preveu aquest Acord.

2. L'OEI reconeix que els privilegis i les immunitats que preveu aquest Acord no persegueixen el benefici dels membres del seu personal, sinó assegurar el bon funcionament de l'Organització i la completa independència del seu personal en qualsevol circumstància.

Conseqüentment, el secretari general de l'OEI ha de renunciar a la immunitat dels membres del personal de l'Organització sempre que, segons ell, interfereixi amb el curs de la justícia i pugui ser aixecada sense perjudici dels interessos de l'Organització.

3. L'OEI ha d'adoptar totes les mesures necessàries per resoldre de manera satisfactòria les possibles controvèrsies de dret privat en les quals pugui ser part, així com les controvèrsies en què puguin estar implicats els membres del personal al seu servei, quan no hagi renunciat a la seva immunitat de jurisdicció o a la d'aquests últims, de conformitat amb el que disposen l'article 5 o l'apartat 2 d'aquest article.

Article 16. *Targeta d'identitat.*

1. El Ministeri d'Afers Exteriors ha de proporcionar una targeta d'identitat a tots els membres del personal de l'OEI, així com, respecte al personal que no tingui la nacionalitat espanyola ni sigui resident a Espanya, als familiars al seu càrrec que no exerceixin cap activitat lucrativa. La targeta serveix com a document d'identificació davant les autoritats espanyoles.

2. L'OEI ha de transmetre regularment al Ministeri d'Afers Exteriors la llista dels membres del personal de l'Organització i dels familiars al seu càrrec, i ha d'indicar la data de naixement, la nacionalitat, la condició o no de resident a Espanya i la categoria o classe de funció de cada membre o dels seus familiars.

Article 17. *Exempció de responsabilitat d'Espanya.*

Espanya no incorre en cap responsabilitat internacional amb motiu de les activitats de l'OEI en el seu territori, per accions o omissions de l'Organització o d'aquells dels seus agents que actuïn o deixin de fer-ho dins els límits de les seves funcions.

Article 18. *Solució de controvèrsies.*

1. Qualsevol controvèrsia entre Espanya i l'OEI respecte a la interpretació o l'aplicació d'aquest Acord o d'un acord complementari, així com sobre qualsevol altra qüestió que afecti les relacions entre l'Organització i les autoritats espanyoles, que no s'hagi pogut resoldre mitjançant converses directes entre les parts, pot ser sotmesa per qualsevol d'aquestes, per a la seva resolució definitiva, a un tribunal arbitral compost per tres membres.

2. Espanya i l'OEI designen sengles membres del tribunal.

3. Els membres així designats han d'elegir un president que tingui la nacionalitat d'un Estat membre de l'OEI. En cas de desacord entre els membres respecte a la persona del president, aquest últim ha de ser el cap de missió diplomàtica més antic dels acreditats a Espanya per estats membres de l'OEI.

4. El Tribunal, que fixa les seves pròpies normes de procediment, ha de resoldre de conformitat amb aquest Acord i amb les normes pertinents de dret internacional general.

Article 19. *Esmenes a l'Acord.*

1. Les parts es comprometen a negociar qualsevol esmena a aquest Acord que li proposi l'altra part. Les esmenes s'adopten de comú acord.

2. Espanya i l'OEI poden concertar els acords complementaris que considerin pertinents.

Article 20. *Entrada en vigor.*

1. Aquest Acord s'aplica provisionalment a partir de la signatura, tot esperant que sigui ratificat per Espanya i aprovat per l'OEI d'acord amb el procediment que prevegin els seus estatuts, llevat de les disposicions sobre immunitat de jurisdicció i inviolabilitat de l'OEI, del secre-

tari general i del personal al seu servei, i dels representants dels membres de l'OEI, que contenen els articles 4, 5, 11, 12 i 13, respecte a les quals continua sent aplicable el vigent Acord de seu de 25 de maig de 1966.

2. Aquest Acord entra en vigor en la data en què es verifiqui l'intercanvi dels instruments acreditatius del compliment dels tràmits a què es refereix l'apartat anterior, data en la qual finalitza l'Acord de seu de 1966.

Fet a Madrid, el 24 de juny de 2004, en dos exemplars, que en donen igualment fe.

Pel Regne d'Espanya,	Per l'Organització d'Estats Iberoamericans per a l'Educació, la Ciència i la Cultura
Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,	Francisco José Piñón,
Ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació	Secretari general

Aquest Acord s'aplica provisionalment a partir del 24 de juny de 2004, data de la signatura, segons estableix l'article 20.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 28 de juny de 2004.—El secretari general tècnic, Ignacio Matellanes Martínez.

15145 *BESCANVI de notes constitutiu d'Acord entre Espanya i Portugal sobre creació d'una comissió arbitral per avaluar les indemnitzacions corresponents als espanyols els béns dels quals van ser confiscats a la Revolució de 1974, fet a Lisboa el 8 i 9 d'octubre de 2002. («BOE» 198, de 17-8-2004.)*

NOTA VERBAL

L'Ambaixada d'Espanya a Lisboa saluda atentament el Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal i té l'honor d'acusar recepció de la Nota verbal de 8 octubre de 2002 que diu el següent:

«El Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal saluda respectuosament l'Ambaixada d'Espanya a Lisboa i, després de la decisió adoptada pels governs portuguès i espanyol a la XVII Cimera hispanoportuguesa, celebrada a Sintra, els dies 29 i 30 de gener de 2001, amb la finalitat de crear una comissió arbitral per avaluar les sol·licituds d'indemnització pels perjudicis resultants de l'ocupació a Portugal de finques urbanes a la dècada dels 70, formulades per ciutadans espanyols, té l'honor de proposar el següent:

1. Portugal i Espanya reconeixen l'existència de quinze casos de petits propietaris urbans espanyols afectats en aquest procés i confirmen la voluntat de resoldre aquests casos amb recurs a la institució arbitral.

2. A aquest efecte convenen a crear una comissió arbitral composta per tres àrbitres. El Govern portuguès ha de proposar la designació d'un àrbitre portuguès i el Govern espanyol la d'un àrbitre espanyol. Els dos governs, per la seva part, han de designar el president de la comissió arbitral.

3. Els dos governs acorden sufragar, a parts iguals, els honoraris de l'àrbitre president.

4. El Govern portuguès ha de proporcionar a la comissió arbitral els mitjans administratius i financers necessaris per al fidel exercici de les seves funcions.

5. Abans del començament de la instrucció dels expedients, la comissió arbitral ha de determinar el règim de funcionament intern, amb la informació següent:

- criteris d'actuació;

- nom, cognoms i adreces de les persones titulars en els 15 casos abans esmentats;
- pretensions de cadascuna d'elles, juntament amb els documents i els mitjans de prova oportuns;
- objecte i valor de la reclamació.

6. En la decisió relativa a cadascun dels expedients que resolgui, la comissió arbitral s'ha de pronunciar sobre l'existència del dret a indemnització i, en cas afirmatiu, sobre la seva quantia, de conformitat amb els criteris que prèviament estableixi.

7. Les decisions definitives de la comissió arbitral s'han de recollir en una acta, que ha de contenir tota la informació pertinent sobre cadascun dels casos sotmesos a arbitratge; l'acta l'ha de signar cadascun dels àrbitres, i després d'això es considera ferma i definitiva.

8. El Govern portuguès ha de liquidar les indemnitzacions fixades en el termini de 60 dies a comptar de la data d'entrada en vigor de l'Acord mitjançant un bescanvi de notes.

9. La comissió arbitral ha de fer un arbitratge d'equitat i fer les seves reunions a Lisboa; les llengües de treball són el portuguès i l'espanyol.

Si el Govern espanyol dona la seva conformitat al que s'ha exposat més amunt, el Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal proposa que aquesta Nota i la nota de resposta corresponent constitueixin un acord mitjançant bescanvi de notes, el qual entra en vigor en la data de recepció de l'última nota en la qual es comuniqui el compliment dels requisits exigits per les respectives normes constitucionals.

El Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal aprofita l'ocasió per presentar a l'Ambaixada d'Espanya a Lisboa el testimoni de la seva més alta consideració.»

L'Ambaixada d'Espanya a Lisboa comunica que Espanya està d'acord amb això i, per tant, la Nota verbal d'aquest Ministeri i la present Nota de resposta constitueixen un acord mitjançant bescanvi de notes, el qual entra en vigor en la data de recepció de l'última nota en la qual es comuniqui el compliment dels requisits exigits per les respectives normes constitucionals.

L'Ambaixada d'Espanya a Lisboa aprofita aquesta oportunitat per reiterar al Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal el testimoni de la seva més alta consideració.

Lisboa, 9 d'octubre de 2002.

Al Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal.

El Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal saluda respectuosament l'Ambaixada d'Espanya a Lisboa i, després de la decisió adoptada pels governs portuguès i espanyol a la XVII Cimera hispanoportuguesa, celebrada a Sintra, els dies 29 i 30 de gener de 2001, amb la finalitat de crear una comissió arbitral per avaluar les sol·licituds d'indemnització pels perjudicis resultants de l'ocupació a Portugal de finques urbanes a la dècada dels 70, formulades per ciutadans espanyols, té l'honor de proposar el següent:

1. Portugal i Espanya reconeixen l'existència de quinze casos de petits propietaris urbans espanyols afectats en aquest procés i confirmen la voluntat de resoldre aquests casos amb recurs a la institució arbitral.

2. A aquest efecte convenen a crear una comissió arbitral composta per tres àrbitres. El Govern portuguès ha de proposar la designació d'un àrbitre portuguès i el Govern espanyol la d'un àrbitre espanyol. Els dos governs, per la seva part, han de designar el president de la comissió arbitral.

3. Els dos governs acorden sufragar, a parts iguals, els honoraris de l'àrbitre president.

4. El Govern portuguès ha de proporcionar a la comissió arbitral els mitjans administratius i financers necessaris per al fidel exercici de les seves funcions.

5. Abans del començament de la instrucció dels expedients, la comissió arbitral ha de determinar el règim de funcionament intern, amb la informació següent:

- criteris d'actuació;
- nom, cognoms i adreces de les persones titulars en els 15 casos abans esmentats;
- pretensions de cadascuna d'elles, juntament amb els documents i els mitjans de prova oportuns;
- objecte i valor de la reclamació.

6. En la decisió relativa a cadascun dels expedients que resolgui, la comissió arbitral s'ha de pronunciar sobre l'existència del dret a indemnització i, en cas afirmatiu, sobre la seva quantia, de conformitat amb els criteris que prèviament estableixi.

7. Les decisions definitives de la comissió arbitral s'han de recollir en una acta, que ha de contenir tota la informació pertinent sobre cadascun dels casos sotmesos a arbitratge; l'acta l'ha de signar cadascun dels àrbitres, i després d'això es considera ferma i definitiva.

8. El Govern portuguès ha de liquidar les indemnitzacions fixades en el termini de 60 dies a comptar de la data d'entrada en vigor de l'Acord mitjançant un bescanvi de notes.

9. La comissió arbitral ha de fer un arbitratge d'equitat i fer les seves reunions a Lisboa; les llengües de treball són el portuguès i l'espanyol.

Si el Govern espanyol dona la seva conformitat al que s'ha exposat més amunt, el Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal proposa que aquesta Nota i la nota de resposta corresponent constitueixin un acord mitjançant bescanvi de notes, el qual entra en vigor en la data de recepció de l'última nota en la qual es comunicui el compliment dels requisits exigits per les respectives normes constitucionals.

El Ministeri de Negocis Estrangers de Portugal aprofita l'ocasió per presentar a l'Ambaixada d'Espanya a Lisboa el testimoni de la seva més alta consideració.

Lisboa, 8 d'octubre de 2002.

A l'Ambaixada del Regne d'Espanya a Lisboa.

Aquest Bescanvi de notes va entrar en vigor el 22 de juliol de 2004, data de recepció de l'última nota encreuada entre les parts de comunicació de compliment dels requisits exigits per les respectives normes constitucionals, segons estableixen els seus textos.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 29 de juliol de 2004.—El secretari general tècnic, Ignacio Matellanes Martínez.

15196 *ACORD entre el Regne d'Espanya i la República de Namíbia per a la promoció i la protecció recíproca d'inversions, fet a Windhoek el 21 de febrer de 2003. («BOE» 199, de 18-8-2004.)*

ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE NAMÍBIA PER A LA PROMOCIÓ I LA PROTECCIÓ RECÍPROCA D'INVERSIONS

PREÀMBUL

El Regne d'Espanya i la República de Namíbia (d'ara endavant anomenats «les parts contractants»),

Amb la voluntat d'intensificar la cooperació econòmica entre tots dos països,

Amb el propòsit de crear condicions favorables per a les inversions efectuades per inversors de cada part contractant en el territori de l'altra part contractant, i

Amb el reconeixement que la promoció i la protecció de les inversions d'acord amb aquest Acord han d'estimular les iniciatives en aquest camp, han convingut:

Article 1. *Definicions.*

Als efectes d'aquest Acord:

1. Per «inversor» s'entén qualsevol nacional o qualsevol societat d'una de les parts contractants que faci inversions en el territori de l'altra part contractant:

a) per «nacional» s'entén qualsevol persona física que, de conformitat amb la legislació d'aquesta part contractant, es consideri nacional de la mateixa part contractant;

b) per «societat» s'entén qualsevol persona jurídica o qualsevol altra entitat legal constituïda o degudament organitzada d'una altra manera, de conformitat amb la legislació aplicable d'aquesta part contractant i que tingui el domicili social en el territori d'aquesta mateixa part contractant.

2. Per «inversió» s'entén qualsevol mena d'actius que hagin estat invertits per inversors d'una part contractant en el territori de l'altra part contractant de conformitat amb les lleis i els reglaments d'aquesta segona part contractant, inclosos en particular, tot i que no exclusivament, els següents:

a) propietat de béns mobles i immobles, així com altres drets reals, com ara hipoteques, gravàmens, penyores i drets similars;

b) una societat o empresa mercantil o participacions, accions i obligacions d'una societat o qualsevol altra forma de participació en una societat o empresa mercantil;

c) el dret a aportacions monetàries o a qualssevol altres prestacions en virtut d'un contracte que tinguin un valor econòmic i estiguin relacionades amb una inversió;

d) drets de propietat intel·lectual i industrial, processos tècnics, coneixements tècnics («know-how») i fons de comerç;

e) drets a exercir activitats econòmiques i comercials atorgats per la llei o en virtut d'un contracte, incloses les concessions per a la prospecció, el conreu, l'extracció o l'explotació de recursos naturals.

Les inversions realitzades en el territori d'una part contractant per qualsevol societat d'aquesta mateixa part contractant que sigui propietat o estigui controlada efectivament per inversors de l'altra part contractant també es consideren inversions realitzades per inversors de la segona part contractant, sempre que s'hagin efectuat de conformitat amb les lleis i els reglaments de la primera part contractant.

Cap canvi en la forma en què s'inverteixin o es reinverteixin els actius ha d'afectar el seu caràcter d'inversió sempre que aquest canvi s'hagi realitzat de conformitat amb les lleis i els reglaments de la part contractant receptora de la inversió.

3. Per «rendes» s'entén els imports produïts per una inversió i comprenen en particular, tot i que no exclusivament, els beneficis, els dividends, els interessos, les plusvàlues, els cànons i els honoraris.

4. Per «territori» s'entén el territori terrestre, les aigües interiors i el mar territorial de cadascuna de les parts contractants, així com la zona econòmica exclusiva i la plataforma continental que s'estenen fora dels límits